

her år. Der vil også under formandskabet være opgaver inden for GMO.

(Kort bemærkning).

Søren Egge Rasmussen (EL):

Vi ser meget frem til at se de regler, man får udarbejdet, og jeg synes, at når man så skal forholde sig til de regler, bliver man også nødt til at forholde sig til, hvordan landmændene forsikrer sig i de tilfælde, hvor de ønsker at dyrke en GMO-afgrøde.

Jeg synes ikke, det kun er et spørgsmål om at gå ind og vurdere, hvordan man effektivt kan begrænse spredningsrisikoen, for det har nogle meget store økonomiske konsekvenser, hvis man skal til at dyrke raps med et afstandskrav på 5 km, hvilket ville være rimeligt med de insekter, vi har. Jamen hvad er så de økonomiske konsekvenser af det for andre landmænd?

Jeg synes, man skal give sig god tid til at lave nogle ordentlige regler, og man skal give sig god tid til at inddrage alle de parter, der er. Og der er sådan set også parter, forskere, som kan bidrage med input til, hvor alvorlig denne sag er.

Jeg er lidt skuffet over, at man lægger sig hårdt i selen for at følge EU i de bestræbelser, de har for, at ting skal jukse igennem meget hurtigt. Vi har ikke en interesse i bare at følge EU i de krav, de stiller til os. Hvis det er sådan, at de forudgående analyser osv. ikke er tilstrækkelige, bør de laves, før man vedtager lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 111 stemmer (V, S, DF, KF, SF, RV og KRF) mod 2 (EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 127: Forslag til lov om ændring af lov om ligestilling af kvinder og mænd. (Nedlæggelse af Videnscenter for Ligestilling).

Af ministeren for ligestilling (Henriette Kjær). (Fremsat 27/2 2002. Første behandling 15/3 2002. Betænkning 8/5 2002. Anden behandling 23/5 2002. Ændringsforslag nr. 1 af 28/5 2002 til tredje behandling af ministeren for ligestilling (Henriette Kjær)).

Der var stillet 1 ændringsforslag til tredje behandling af ministeren for ligestilling (Henriette Kjær).

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Kl. 10.35

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det har været enormt skuffende at deltage i debatten med ligestillingsministeren og regeringspartierne om nedlæggelsen af Videnscenter for Ligestilling. Både under første- og andenbehandlingen er det blevet tydeligt, at den fikse idé, ministeren under en sparerunde fik med at nedlægge Videnscenteret, også er blevet fastholdt siden hen på trods af talrige opfordringer fra græsrodsorganisationer og andre relevante personer og organisationer på ligestillingsområdet om, at man skulle finde en anden løsning.

Med én stemme er der blevet bedt om, at man beholdt det center, der sikrer en uafhængig vidensindsamling og formidling på ligestillingsområdet.

Det har under udvalgsbehandlingen ...

Formanden:

Der er for mange separate samtaler i gang rundt omkring i salen.

Hører man efter, hvad formanden siger? Det gælder også på ministerbænkene. Er vi færdige?

Jeg mener det sådan set alvorligt. Vi kan også afbryde mødet, hvis det er det, det handler om.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det har under udvalgsbehandlingen været foresøgt fra oppositionens side at finde de af ministeren krævede besparelser på området; samtidig med at centerets arbejde kunne videreføres. Men alt er blevet afvist af ministeren.

Det betyder, at man i dag kun kan drage én konklusion: Ligestillingsministeren og regeringspartierne ønsker, at ligestillingsdebatten fremover skal være privatiseret, afhængig af ministerens prioriteringer alene og i høj grad udokumenteret.

Under første behandling af lovforslaget udtalte jeg således, at konsekvensen af at nedlægge Videnscenteret ville være, at ligestillingsministeren nu fremover kan udtale sig fuldstændig udokumenteret om, at vi har ligestilling i Danmark, fordi det føler ministeren.

Jeg har desværre ikke under debatten og behandlingen af dette lovforslag fundet anledning til at ændre på denne opfattelse. Det billede, der endnu står tilbage, er af en regering, der først sparer og nedlægger tiltag, der kan fremme ligestillingen i Danmark. Derefter fjerner man det center, der kan overvåge og indsamle viden uafhængigt.

Jeg mener, det bliver meget interessant at høre ligestillingsministerens redegørelse ved næste folketingsår på det her område.

Kamal Qureshi (SF):

Det har været lidt svært, må jeg ærligt indrømme, at mande sig op til at komme herop på talerstolen i dag. Det har været en utrolig svær kamp at tage på ligestillingsområdet med den her regering, for hvis man som SF'er siger, at man gerne vil gå ind for ligestilling, får man at vide, at det er jo bare en politisk uenighed, der er, og vælgerne har jo talt, og derfor er der flertal i Folketinget for en anden retning.

Hvis man bruger nogle af de mange argumenter, som fru Sophie Hæstorp Andersen også gjorde opmærksom på: for mange eksperter, for mange af dem, som kender lovgivningen, som kender ligestillingen, så får man at vide: Jamen det er bare smagsdommeri, og det er bare nogle eksperter, der udtaler sig, og det er jo ikke folkets røst.

Så jeg synes, det har været utrolig svært at prøve at finde ud af: Jamen hvad skal man så bruge som argumenter for, at vi fortsat arbejder for en ligestilling i det danske samfund?

Det virker som om, og det har vi også hørt fra flere af regeringspartierne, at ligestilling reelt set allerede er opnået i det danske samfund, og derfor skal diskussionen være en helt anden.

Jeg husker, der blev sagt under barselsdebatten, jeg mener, det var fru Charlotte Dyremose, der sagde det, at vi ved jo alle sammen – det er sikkert ikke helt ordret citeret, men noget i den retning – at børn havde bedst af at være sammen med deres mor det første år af deres liv. Og nu er jeg så så naiv, at jeg mener, at man som far også har en del af ansvaret for børneopvæksten andet end det, man bidrager med ved selve undfangelsen. Så man kan sige, at linjen er meget klart lagt.

Det andet aspekt, som egentlig også er interessant, er, at vi jo efterhånden har fået en række ministre, som har nogle meget, meget fine titler. Vi har f.eks. en integrationsminister, som kalder sig selv integrationsminister, men som måske i højere grad burde være en minister for forskelsbehandling. Vi har samtidig en beskæftigelsesminister, som har iværksat en hel del tiltag, som nærmere fører til nedlæggelse af arbejdspladser end til oprettelse af arbejdspladser.

Vi har en miljøminister, som jo ikke ligefrem på nogen måde arbejder for at forbedre miljøet i det danske samfund. Samtidig har vi også en ligestillingsminister, som siden sin tiltrædelse har fremsat det ene forslag efter det andet, som fuldstændig underminerer hele det aspekt, som den danske ligestillingspolitik bygger på både lovgivningsmæssigt og tiltagsmæssigt.

Kl. 10.40

Så jeg synes, jeg ærligt må indrømme, at det er utrolig svært at være opposition til en totalt argumentresistent minister og en minister, der i øvrigt er resistent over for, hvad der i øvrigt rører sig omkring ligestilling eller de argumenter, der er for at bevare nogle af de kampbationer, der er for at kæmpe for ligestilling i det danske samfund.

Så jeg synes, det har været meget svært, og jeg må indrømme, at jeg bliver nødt til at finde nogle andre slagmarker, og det tror jeg ikke bliver her på Christiansborg.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg er ikke helt klar over, hvad det er, hr. Kamal Qureshi prøver på at citere mig for, da jeg aldrig nogen sinde før har udtalt mig i forbindelse med det her forslag.

Men jeg har før talt om, at vi Konservative ønsker at give forældrene mulighed for at være sammen med deres børn. Jeg har på intet tidspunkt udtalt mig om, hvorvidt fædre eller mødre var bedre. Jeg har faktisk meget længe slået på, at både fædre og mødre bør bruge tid til deres børn, hvilket de jo også har mulighed for bl.a. med det nye barselforslag.

Så jeg har svært ved at forstå, hvad det er for et citat, men jeg står gerne ved, at vi Konservative gerne vil give de bedste muligheder for børnefamilierne, så forældre og børn kan få tid sammen og gerne i de tidlige år.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg skal beklage, hvis jeg ikke har sagt det præcist nok. Det har ikke været i forbindelse med det her forslag om Videnscenteret, at fru Charlotte Dyremose har udtalt sig, det har været i forbindelse med en diskussion om barselorloven. Og det er muligt, at jeg har citeret ukorrekt. Det beklager jeg.

Det, jeg husker, er, at der blev nævnt heroppefra i en diskussion, hvorvidt forslaget ville favorisere mødre eller fædre i forhold til børnepasning. Og der husker jeg det sådan, at der blev nævnt, at børn havde godt af at være sammen med deres mor. Hvis jeg citerer forkert, så beklager jeg og tager det tilbage.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er meget flot, at der er kommet en redegørelse på ligestillingsområdet.

Der er stadig ikke blevet fremsat bare ét konkret forslag i denne her sal, som trækker frem mod en større ligestilling mellem kvinder og mænd. Det ene forslag venter vi stadig væk på med spænding. Til gengæld har man fjernet det ene tiltag efter det andet på det her område, som i fremtiden ville have sikret en større ligestilling.

Jeg synes efterhånden godt, at man kan tale om, at vi har fået en ligestillingsfjendsk rege-

ring. For det første står vi her i dag og behandler en nedlæggelse af et center, som er debatskabende, og som formidler viden om ligestilling mellem kvinder og mænd i det her samfund.

Tidligere på ugen har vi behandlet et lovforslag om fjernelse eller udskydelse af den kønsopdelte lønstatistik. Den kønsopdelte lønstatistik har til formål at vise den enkelte arbejdsgiver, hvordan forskellen på lønnen mellem kvinder og mænd på arbejdspladsen er, sådan at man kan blive opmærksom på eventuelle lønforskelle.

Så har vi behandlet lovforslag i denne samling om Den Særlige Pensionsordning, og vi har haft barselorloven på programmet. Begge de to forslag resulterer i, at kvinderne i fremtiden vil have et massivt pensionsefterslæb i forhold til mændene.

Den reaktion, vi fik i går fra ministeren, var, at man godt var klar over, at det havde en ligestillingsmæssig konsekvens, at man lavede en ændring af Den Særlige Pensionsopsparing, men man ønskede stadig væk at gennemføre ændringen. Det vil altså sige, man mener ikke, at det er noget problem. Måske synes man, det er et problem, men man vil i hvert fald ikke gøre noget ved det.

Det er konklusionen på ligestillingsområdet, at man kan ride op, at der er nogle problemer, sådan som ministeren har gjort det i sin redegørelse. Men der foreligger bare ikke ét eneste forslag, ikke ét eneste konkret forslag til, hvad vi så skal gøre ved det.

Så er der det dér med, at det nu har taget 26 år f.eks. at få ligeløn for kvinder. Vi har stadig væk ikke opnået det, og med den regering, vi har fået til magten her, kan vi vente 26 år endnu. Der kommer ikke til at ske noget som helst.

Kl. 10.45

Så vil jeg sige omkring Videnscenteret, at der er jo en enkelt ting, vi ikke rigtig har berørt under de første par behandlinger, som jeg vil komme ind på her, og det er, at ministeriet, altså ligestillingsafdelingen i ministeriet, jo har sagt, at de ikke selv kan videreføre de pågældende opgaver, som ministeren ønsker at tage over i ministeriet. De har ikke den nødvendige kapacitet, de har ikke den nødvendige kompetence i afdelingen.

Det synes jeg da er interessant, når vi har en minister, der igen og igen siger, at det er væsentligt, at vi får de her opgaver ind i ministeriet, at de fortsat bliver varetaget, men at de bliver varetaget inden for ministeriet. Det er da en interes-

sant erkendelse at nå frem til, hvis det nu er sådan, at ligestillingsafdelingen selv mener, at de ikke har den nødvendige kapacitet.

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Fru Sophie Hæstorp Andersen synes, det har været skuffende at deltage i denne debat. Jamen det må jeg også sige, at det har det også for mit vedkommende, for jeg synes, den har været meget fastlåst, og jeg synes, at netop lige præcis de ordførere, der har været oppe nu og kommentere nedlæggelsen af Videnscenteret, hænger ligestillings spørgsmål op på et videnscenter eller ej. Man mener altså ikke, man kan føre ligestillingspolitik, at man kan have nogle ambitioner på området, hvis der ikke er et center.

Og jeg må sige, at det er jeg fuldstændig uenig i. Der har man låst sig fuldstændig fast. Man er ikke selv kommet med konstruktive forslag, nye ideer. Der har været et ændringsforslag fra De Radikale, nuvel, det har der. Men det har vi så valgt ikke at støtte, fordi vi gerne vil have frie hænder til selv at købe de opgaver, som vi mener der er behov for, hos de kvalificerede læreanstalter og universiteter. Det kan også være private firmaer, der kan udføre den slags opgaver. Det er det eneste konstruktive, der er kommet fra oppositionen.

Så synes jeg også, det er en meget, meget grov påstand at komme med fra Folketingets talerstol at sige, at nu har vi tænkt os at føre ligestillingspolitik ud fra udokumenterede påstande. Det vil jeg meget gerne have mig frabedt. Når vi netop nu siger, at vi vil købe de undersøgelser, der er behov for, hos analysefirmaer, universiteter og andet, så synes jeg, det er at være alt, alt for grov og fordrejende i sin argumentation, og det hører ingen steder hjemme.

Så må jeg jo bare ryste på hovedet, når vi taler om barselorlov. Jeg synes simpelt hen, det er så hyklerisk af Socialdemokratiet, der også ville foreslå 1 års barselorlov og reservere sølle 6 uger til fædrene; det var, hvad det kunne blive til i den socialdemokratiske optik, og så skal vi høre på den her omgang hykleri. Men det er, hvad man kan bidrage med på ligestillingsområdet fra Socialdemokratiets side, og det er ikke meget.

Jeg vil sige det samme til hr. Kamal Qureshi, nemlig at det er, som om ligestillingen i SF's optik står og falder med et videnscenter. Der er jo altså mange andre kvalificerede mennesker, der kan rejse debatten, der er politikere, og der er den befolkning, som det vedrører, som vi gerne

skulle have inddraget i langt højere grad. Og man kan jo så håbe nu, at vi kan få de mennesker, som det drejer sig om, op af stolene, så de kan give deres besyv med i forhold til, hvad vi foretager os herindefra.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil må jeg bare sige, at vi er fundamentalt uenige, og jeg tror ikke, at vi bliver enige. Så der er ikke så meget at kommentere. Vi har jo haft en lang debat under førstebehandlingen, en del debat under andenbehandlingen, og det er så den afsluttende debat, vi er i gang med nu. Og der må vi bare konstatere, at jeg mener, at vi kan føre en god og ansvarlig ligestillingspolitik uden et videnscenter, og det mener fru Pernille Rosenkrantz-Theil altså ikke at man kan. Fru Pernille Rosenkrantz-Theil mener åbenbart ikke, at hun som politiker er i stand til at få rejst en debat, og det synes jeg da egentlig er meget sørgeligt, for jeg synes faktisk, det er det, ordføreren giver udtryk for.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det er da rart at se, at ministeren er engageret. Det synes jeg da vi har manglet under førstebehandlingen og andenbehandlingen. Men det synes jeg er fantastisk godt.

Jeg vil så gerne spørge ligestillingsministeren: Når hun siger, at man stadig væk vil fastholde, at man vil finde dokumentationen, kan jeg ikke forstå, hvorfor man så ikke vil støtte De Radikales ændringsforslag, som jo lige netop går ud på, at man bliver frit stillet i forhold til, hvor man køber opgaverne henne, men at man fastholder, hvilke opgaver der skal søges yderligere viden om. Hvorfor kan man ikke gå ind og støtte det forslag?

Kl. 10.50

Så vil jeg også sige, at fra vores side har det jo ikke været Videnscenteret, diskussionen har drejet sig om, det har jo været, at man det ene sted efter det andet har skåret på de redskaber, der har været fra samfundets side til at fastholde ligestillingen i den rigtige retning. Jeg har da omvendt savnet fra ministerens side: Hvilke tiltag har ministeren lavet for at fremme ligestillingen? Det vil jeg meget gerne spørge ministeren om.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ja, jeg erindrers jo ikke, at jeg på noget tidspunkt har sagt, at hele ligestillingsarbejdet i Danmark afhænger af Videnscenteret, men jeg vil da godt

gøre opmærksom på, at vi har haft 25 år med en ligeløn, og vi har haft i hvert fald 20 år med en anden organisering af arbejdet i Danmark, og efter de 20 år nedsatte man et udvalg, der kunne revidere organiseringen, fordi man ikke syntes, det virkede godt nok.

Men en af de største anker, man havde til det gamle Ligestillingsråd, var nemlig dets manglende synlighed og manglende styrke til at holde ligestillingen højt på dagsordenen. Netop derfor besluttede man efter 3 års kulegravning af organiseringen på det her område – man havde kigget til de nordiske søsterlande, man havde kigget overalt, og man var nået frem til en model – at vælge at oprette en minister, et videnscenter og et klagenævn.

Det er jo den organisering, som ministeren nu laver om, og det er den omorganisering, der vil betyde, at ministeren fremover vil stå fuldstændig uafhængigt og kunne indhente viden på de områder, ministeren selv synes er de bedste. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ministeren har nok fuldstændig ret i, at vi ikke bliver enige, for det er nemlig sådan, at i Enhedslisten synes vi, det er en god idé at gå fremad, vi synes, det er en god idé at komme væk fra alle de dér oldnordiske opdelinger mellem køn. Det synes ministeren tydeligvis ikke. Regeringen har i hvert fald ikke indtil nu kunnet præstere bare ét fremadrettet forslag, ikke ét.

Alt sammen – alt sammen uden undtagelse – er bagstræberisk og et spørgsmål om at fjerne flere års arbejde med at finde ud af, hvad det er for nogle tiltag, vi kan gennemføre på det her område, som i fremtiden vil gøre os i stand til at komme ud over det kønsopdelte arbejdsmarked og andre områder, hvor der ikke er ligeberettigelse mellem kønnene.

Hvad gør regeringen i forbindelse med barselorloven? Der skal jeg da bare fortælle den halvdel af befolkningen, der er mænd, hvad regeringen gjorde. Den nedsatte mændenes ret til barselorlov fra 4 til 2 uger. Kan ministeren berætte det?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu er der jo ikke nogen grund til, at ligestillingsministeren bliver sur over, at vi har en nødvendig debat af ligestillingsituationen i vort samfund. Jeg synes, der er grund til – der er ganske

få dage tilbage af denne samling – at kigge lidt tilbage på, hvad der egentlig er sket på ligestillingsfronten.

Der vil på fredag blive gennemført en deltidslovgivning, som givetvis vil betyde, at mange kvinder bliver tvunget på deltid. Der er gennemført en forlængelse af barselorloven. Regeringen har tydeligt tilkendegivet, at man er ligeglad med pasningsgarantien. Man har forringet fædreens vilkår. Altså med andre ord: Vi har nu en begrundet mistanke om, at endnu flere kvinder vil tage barselorlov og endda i længere tid.

Der er gennemført et forslag om, at man skal kunne få penge til at passe børn i eget hjem. Vi har en begrundet mistanke om, at det især vil være kvinder, det vil appellere til, især fordi beløbet er så lavt, som det er. Endelig er der sket ændringer på pensionsområdet, hvor bl.a. den særlige pensionsopsparing er blevet afskaffet.

Det er alt sammen noget, der vækker begrundet mistanke om, at ligestilling sendes tilbage til, hvor den var engang. Og regeringen vælger altså nu, at det videnscenter, som skulle holde øje, kan man sige, med politikerne og den lovgivning, der foretages i Folketinget, afskaffes. Det vil sige, at der vil ikke være nogen som helst form for kiggen os over skuldrene, der vil ikke være nogen, der kan holde øje med regeringens politik.

Så jeg vil gerne spørge ligestillingsministeren, hvordan man så forestiller sig, at debatten skal foregå.

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Til hr. Kamal Qureshi vil jeg sige, at årsagen til, at vi ikke støttede Det Radikale Venstres forslag, var, at jeg syntes, der var for meget institution over det, og det var jo netop det, vi havde afskaffet, det, at tingene skulle igennem noget institutionslignende, inden man så kunne blåstemple de projekter, som man ønskede skulle undersøges.

Kl. 10.55

Det synes jeg sådan set hverken er værre eller bedre end det, som vi foreslår nu, hvor det er ligestillingsafdelingen, der træffer afgørelse om, hvordan man vil bruge de 5 mio. kr., der overføres. Det er simpelt hen årsagen til, at vi siger nej til det ændringsforslag.

Så vil jeg sige, det er også et svar til fru Pernille Rosenkrantz-Theil – men man ser jo kun det, man vil se – at vi har fremsat en lang række initiativer og tiltag i den perspektiv- og handlings-

plan, som vi har haft en drøftelse af hernede. Det er bl.a. et spørgsmål – og det må også interessere hr. Kamal Qureshi – om køn og sundhed, hvorfor der er ulighed, for det er der. Det viser sig faktisk, når man forsker inden for medicinalindustrien, at så er det mænd, fordi kvinder har så mange hormoner, at det ikke giver nogen særlig holdbare resultater.

Så prøver vi at se på, hvad forskellen er inden for det område, og der er en lang række andre områder, også kvinders og mænds forskellige opfattelse af sunde fødevarer osv. Så er der køn og marginalisering, kvinder i ledelse og politik, osv. osv.

Så vil jeg sige til fru Sophie Hæstorp Andersen, at jeg mener ikke, det er en korrekt udlægning af teksten. Jeg har da ingen problemer med at sende ting til undersøgelse, som jeg i øvrigt ikke ser noget problem i, eller som jeg politisk ikke er enig i er et problem. Det ville da være meget interessant at få belyst en lang række ting fuldstændigt uafhængigt af politisk ståsted. Der er jo nogle åbenlyse politiske ligestillings spørgsmål, som kunne være interessante, men det kan jeg jo ikke overbevise fru Sophie Hæstorp Andersen om, fordi paraderne er fuldstændig oppe her i dag. Men det må fremtiden så vise.

Så vil jeg sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, og det er også lidt til fru Mette Frederiksen, at man mener åbenbart, at ligestilling er sådan noget fifty-fifty. Vi skal alle sammen have lige meget, altså vi skal jo nærmest have borgerløn, for så får vi alle sammen det samme. Vi skal alle sammen tage 50 procent af barselorloven. Hvis man vil passe sine børn derhjemme, er det ikke godt, før 50 procent af fædrene også gør det.

Sådan, må jeg sige, foregår det ikke inde i mit hoved. Jeg er fuldstændig overbevist om, at danske familier, danske kvinder og danske mænd godt selv kan træffe valg om, hvem der skal foretage sig hvad i en familie. Og der synes jeg simpelt hen, at det her er udtryk for en bedreviden i forhold til de familier, der nu har tænkt sig at benytte sig af barselorloven eller muligheden for at passe sine egne børn derhjemme. Men dem er man åbenbart i stand til at repræsentere fra de to partier.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ministeren glemte at svare på mit spørgsmål, men jeg skal da gerne stille det igen.

Er det korrekt forstået, at man i forbindelse med regeringens barselorlovsforslag ændrede mændenes ret til barselorlov fra 4 uger til i dag kun at være 2 uger, at man har ændret mændenes ret til barselorlov til at være mindre, end den var førhen, og at man dermed har skabt en forringelse for mændene?

Så vil jeg gerne sige vedrørende det her med institution, at ministeren synes, at der er for meget institution over Videnscenteret. Altså undskyld mig, hvad er der mest institution over? Et videnscenter, et uafhængigt videnscenter, eller at man trækker noget ind i et ministerium, i statsadministrationen? Altså hvad lyder umiddelbart tungest? Selv synes jeg, det er statsadministrationen, og selv synes jeg måske, at det lyder tungest, at en minister, altså et politisk menneske, skal sidde og bestemme, hvad det er, de her ligestillingsfolk så skal arbejde med, sammenlignet med at man har et videnscenter, som er uafhængigt af politiske interesser og derfor kan agere bredt.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det er jo den helt særlige borgerlige arrogance, der kommer til udtryk i dag i ministerens ord, når vores sådan set ret simple krav om, at mænd og kvinder skal have lige muligheder i år 2002 i Danmark, udlægges, som om mænd og kvinder skal have lige meget, og alt andet er ikke godt nok.

Det er en helt særlig form for borgerlig arrogance, når man ikke vil erkende, at der er op til 18 pct.s lønforskel på mænds og kvinders arbejde i Danmark. Mænd og kvinder med samme uddannelsesbaggrund, med samme kompetencer, mænd og kvinder, der udfører nøjagtig det samme stykke arbejde.

Det er udtryk for borgerlig arrogance, når den er værst, når man afskaffer – selvfølgelig med hjælp fra Dansk Folkeparti, det er klart – den særlige pensionsopsparing, som rammer 62 pct. af kvinderne og kun 40 pct. af mændene, en pensionsopsparing, som ville sikre, at en hjemmehjælper, der bliver valgt til Folketinget eksempelvis, skal betale flere penge til den hjemmehjælper, der stadig væk arbejder ude i kommunen, altså med andre ord en pensionsopsparing, der skal sørge for, at de, der tjener meget, skal give til dem, der tjener knap så meget.

Kl. 11.00

Det er afskaffet, og derfor kan jeg næsten ikke sige andet, end hvor det dog er ærgerligt, at vi

har en ligestillingsminister, der er så ligeglad med ligestillingen, og som først og fremmest, kan man sige, prioriterer egne behov.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er også ministerens udtalelse om, at fifty-fifty og ellers er der ikke noget, der duer, som får mig på talerstolen.

Det stillede i hvert fald i mit hoved det umiddelbare spørgsmål, om ministeren overhovedet er for lige løn for lige arbejde, eller det også er sådan noget socialdemokratisk pjat, som ministeren ikke vil arbejde for.

Jeg tror faktisk ikke, at en lavt uddannet og lavt lønnet kvinde, som regeringen i øvrigt sørger for får en fattigere alderdom, føler sig voldsomt varetaget af, at ministeren synes, at ligestilling er sådan noget, der handler om kvinder og ledelse og politik og kvinders og mænds opfattelse af fødevarer.

Hvad har ministeren til den lavtuddannede og lavtlønnede kvinde, som i øvrigt bliver fattig i alderdommen? Er det, at hun skal spørges, hvad hun synes om gulerødder? Er det ligestilling for ministeren? Er det dét, det går ud på?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg er da enormt glad for, at ministeren i dag tilkendegiver, at ministeren også vil sende ting til undersøgelse, som man ikke selv er enig i nødvendigvis skal være et prioriteringsområde. Vi har måske fået nogle bud i ministerens redegørelse om ligestillingsarbejdet. Det er bud på, hvad der virker, og det kunne altså være områder, man ville indsamle viden om.

Jeg vil faktisk sige, at mange af de bud lidt virker, som om de er afskrevet fra Videnscenterets hjemmeside. For mange af de bud på, hvilke ting man skal interessere sig for i de kommende år, er sådan, set ting, som Videnscenteret allerede i dag er i fuld gang med at indsamle viden om. Nu kommer det frem i en redegørelse, at det vil ministeren så også gøre. Det var da enormt heldigt.

Desværre har vi endnu ikke fået nogle bud på, hvordan ministeren så vil varetage den videnindsamling på de her områder, som Videnscenteret så glimrende har lige nu. Men skal det foregå i ligestillingsministerens eget regi? Er det ting, der skal sendes i udbud? Vil man købe det

hos Videnscenteret, hvis det kommer til at eksistere i fremtiden? Det har vi ikke fået nogen bud på overhovedet. Vi har fået nogle bud på, hvad man vil interessere sig for, men ikke på, hvordan man vil indhente viden i fremtiden.

Så vil jeg bare afslutningsvis gøre opmærksom på, at under det kulegravningsarbejde, man lavede for at nedsætte vidensarbejdet, var alle de græsrodsorganisationer, der normalt indsamler viden på det her område, repræsenteret. De ønskede sig et videnscenter, og det har de også tilkendegivet at de fortsat ønsker sig.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Der er simpelt hen så mange aspekter i den her sag, og SP og barsel og deltid har været nævnt. Et andet forhold, som ikke lige har været til debat nu, er spørgsmålet om den lønstatistik, som regeringen afskaffer.

Vi ved, at der er dokumenteret en forskel mellem mænd og kvinder, der laver nøjagtig det samme arbejde, på op til 12 pct. Hvad vil regeringen gøre ved det? Man har afskaffet mulighederne for dokumentationen, og samtidig med det nedlægger man Videnscenteret.

Hvad med kvindernes mulighed for at få de samme vilkår på arbejdsmarkedet, som mændene har? Hvor skal de få den information? Hvor skal de få den forskning? Hvor skal de få den viden fra, når regeringen nedlægger alle de værktøjer, der kunne være med til at belyse forholdene? Det må vi altså have ministerens svar på. Det må være meget, meget vigtigt, inden man træffer så vidtgående en beslutning som at nedlægge Videnscenter for Ligestilling.

Det er altså typisk, at regeringen her vil afvikle. Man erkender, at der er et misforhold, men man gør ikke noget som helst for at formindske det. Tværtimod øger man forskellen også på det her område, i forhold til både løn og pension.

Formanden:

Jeg kan konstatere, at vi kommer meget langt omkring i den sag her, som også involverer debat om lovforslag, der har været debatteret i Folketinget i andre sammenhænge. Men det er svært for formanden at afgøre, skal jeg dog tilføje.

Derfor vil jeg bare i al beskedenhed gøre opmærksom på, at det drejer sig om lovforslag om nedlæggelse af Videnscenter for Ligestilling.

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Jeg har altså kun 2 minutter til at svare på alle de her spørgsmål ...

Formanden:

Nej nej.

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Nå, lampen begyndte ellers at lyse før.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil vil jeg sige, at man så kan diskutere, om det er en forringelse. Det er da rigtigt, at de to reservede uger er blevet fjernet, men jeg synes, at det er en forbedring, i og med at man får fulde dagpenge under barsel, og det bør motivere mændene til at tage mere af barselorloven. Så jeg ser det faktisk som en forbedring og ikke som en forringelse. Men man kan jo altid sætte tingene op, som man nu engang vil.

Til fru Mette Frederiksen vil jeg sige: Det er simpelt hen bare morsomt, for det er jo retorikken og ikke egentlig sagen om Videnscenteret, der åbenbart skal diskuteres. Først er jeg sur, så er jeg arrogant, og derefter taler fru Mette Frederiksen om noget helt andet end det, det her handler om, nemlig om L 46, hvor jeg både har været i samråd, og vi har haft spørgetime herude, og vi har diskuteret den sag i går. Den har haft tre behandlinger. Fru Mette Frederiksen ved udmærket godt, hvad min holdning er til det, så det vil jeg ikke komme ind på mere. Så vil jeg slutte af med at sige til bemærkningen om, at jeg prioriterer egne behov, at jeg ærlig talt ikke ved, hvad fru Mette Frederiksen mener med det.

Til fru Sandy Brinck vil jeg sige, at lige løn for lige arbejde absolut er en mærkesag, og det skal selvfølgelig sikres, at vi får det. At man så på den anden side føler et stort, stort behov for at gøre grin med, at man undersøger kvinders kostvaner – i øvrigt også mænds – og kvinder og sundhed, synes jeg simpelt hen er under lavmålet. Hvad skal det til for? Det er virkelig arrogant.

Men så må jeg jo konstatere, at ligestillings-spørgsmål for i hvert fald fru Sandy Brinck og måske også Socialdemokratiet åbenbart bare er ligelønsspørgsmål, og så har man ligestilling. Men jeg ser det altså i et lidt bredere perspektiv, og mener her, at det er udtryk for en arrogance.

Til fru Sophie Hæstorp Andersen vil jeg sige, at nu er det jo sådan, at Videnscenteret har været en del af ligestillingsafdelingen, og ligestillingsafdelingen har bedt Videnscenteret om at lave

nogle ting, herunder bl.a. undersøge forskellige forhold, og det er da klart, at det går videre i perspektiv- og handlingsplanen. Så at vende den om på den måde, synes jeg jo nok er lige lovlig forkert.

Til hr. Bjarne Laustsen vil jeg altså bare sige det samme som til fru Mette Frederiksen, at vi har diskuteret de her ting, L 46 osv., og at det er Videnscenteret, vi diskuterer i dag, og den debat vil jeg gerne tage. Men jeg synes, at vi er nået vidt omkring.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes, at der er kommet nogle afværgemånevner, som selvfølgelig er yderst relevante, især når man begynder at snakke om sundhed. Det blev nævnt, at man bruger mange mænd i medicinske forsøg og ikke kigger nok på kvinder, fordi de har nogle andre hormonale balancer.

Jeg må sige, at det jo ikke har været særlig svært at skabe p-piller, som jo er noget af det mest besværlige, når man skal ind og regulere hele cyklus for kvinder. Man har jo endnu ikke fundet nogen funktionsdygtige mandlige p-piller, så jeg tror nu nok, at lægerne og sundhedsforskningen i den grad fokuserer på kvinder lige så snart, der er penge at tjene. Så spørgsmålet er, om det er ligestilling, hvis medicinalindustrien i højere grad begynder at fokusere på dem.

Så det, jeg efterlyser fra ministerens side, og det er også det, jeg spurgte om tidligere, er: Hvilke tiltag har regeringen tænkt sig at lave for at fremme ligestilling i det her samfund? Nu er man kommet med eksempler på, hvad man gerne vil fjerne, men hvad vil man gerne lave, og hvad vil man gerne oprette?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal da gerne sige til ministeren, at jeg skam taler om Videnscenter for Ligestilling i dag, og det gør jeg, fordi regeringen sammen med Dansk Folkeparti jo konsekvent fører en fordelingspolitik via skatter og pensionsforhold, og begge dele har store konsekvenser for ligestilling, fordi det først og fremmest rammer ikke mindst de dårligt stillede kvinder, og fordi regeringen sammen med Dansk Folkeparti har en skjult dagsorden, som hedder, at kvinder egentlig hører til derhjemme. Kvinden passer sådan set bedst i de familiære bånd derhjemme; derfor en forlængelse af barslen med færre rettigheder til mændene; derfor en gennemtvunget deltids-

bestemmelse; derfor penge for at passe børn i eget hjem. Det er derfor, vi har behov for et videnscenter for ligestilling, for vi har en ligestillingsminister, der er mere minister, end hun er ligestillingsminister.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Så vil jeg gerne direkte spørge ministeren for ligestilling, om ikke det er sådan, at politik også handler om holdninger.

Kl. 11.10

Og så vil jeg gerne spørge, om ikke den diskussion, vi har her i dag, handler om, hvorvidt man skal øge den ulighed, der er mellem mænds og kvinders indtjening eller pensionsmulighed, eller man skal fjerne den.

Hvis ministeren er enig i, at man skal øge den, skal man selvfølgelig bare fortsætte, for alle de initiativer, regeringen har taget i den samling her, går i den retning, at forskellen bliver større. Men hvis ligestillingsministeren har som opgave at sørge for at forminske forskellene mellem kønnene, så må vi komme med nogle forslag på de her områder. Der har jeg eksempelvis bare nævnt spørgsmålet om lønstatistikken. Det vil helt uvægerligt føre til, at kvindernes mulighed for at kunne dokumentere, at de får mindre i løn end mændene, bliver mindre, og ministeren har ikke noget svar på det.

Og når vi taler om ministerens behov, som fru Mette Frederiksen var inde på, kan man i hvert fald se her, at smeden har en solidaritet. Man vil meget gerne være med til at dele med hjemmehjælperen og kassedamen og rengøringsassistenten. Men ministeren får 350.000 kr. mere. Det er det, der er forskellen.

Formanden:

Jeg har tre yderligere korte bemærkninger, så jeg giver nu ministeren mulighed for at svare, hvis der er ønske om det. (*Ophold*). Det er der ikke, nej. Så går jeg videre til fru Anne Grete Holmsgaard.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Når man er ligestillingsminister, har man en meget vigtig og meget tung opgave, man skal løfte. Man skal nemlig håndtere alle de andre ministre i regeringen og sikre, at man rent faktisk kan få en mainstreaming. Det er en af årsagerne til, at ministeren, hvis hun skal magte den opgave, har brug for Videnscenter for Ligestilling. For hun

har brug for det samme, som har været tilfældet gennem de sidste 25 år, nemlig at der bliver udarbejdet et godt grundmateriale; at der bliver udarbejdet statistikker; at der hele tiden er det pres, som ministeren kan bruge til at presse ligestilling igennem over for sine ministerkolleger. Og jeg er ret sikker på, at det er en meget svær opgave for ministeren.

Forleden dag kunne ingen af os formå beskæftigelsesministeren til at rejse sig fra sin ministerstol her i salen for at give et svar på, hvor lang line han ville give arbejdsmarkedets parter, før de kommer med et forslag til, hvordan man kunne få en ligelønsstatistik. Det kan vi altså ikke formå her.

Jeg vil gerne have at vide: Hvad er ministerens strategi for at kunne formå sin ministerkollega, beskæftigelsesministeren, til rent faktisk at sikre, at der bliver lavet en sådan statistik af lødighed?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er lidt i samme boldgade, for ministeren gik herop og sagde flot, at det var en mærkesag for regeringen at have ligeløn. Så er det bare, man sidder og tænker: Er det derfor, at regeringen nu nedlægger den kønsopdelte lønstatistik?

Når man samtidig nedlægger Videnscenteret, fjerner man altså to væsentlige instrumenter til at holde øje med, om der er ligeløn, og derudover også, hvad man kunne gøre, så det bliver rettet op.

Derfor synes jeg, det er et relevant spørgsmål, og jeg håber meget, at ministeren vil komme op og besvare følgende: Hvad er det så, regeringen sætter i stedet, når man nu har det som så stor en mærkesag at have ligeløn mellem mænd og kvinder?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vil da sige, at jeg er enormt glad for, at ministeren også tilkendegiver, at mange af de områder, man har valgt at afspejle i sin årlige redegørelse, er områder, som Videnscenteret beskæftiger sig med.

Men jeg synes, der er en stor forskel på, hvorvidt det sker automatisk. Ministeren giver lidt det indtryk, at selvfølgelig er Videnscenterets prioriteringer med inde i ministerens årlige redegørelse. Men er det ikke sådan, at Videnscenterets prioriteringer jo er afhængige af, at der i dag findes en bestyrelse, der varetager priorite-

ringerne. Der findes i dag en bestyrelse i Videnscenteret, der sætter sig ned og ser på, hvad det er for områder, man ønsker at indsamle og indhente viden om, og indimellem tager man også nogle opgaver, når ministeren kommer og siger, at på det her område mangler vi viden. Men det er en selvstændig bestyrelse, der varetager prioriteringerne, det er ikke ministeren.

Og det er her, Socialdemokratiets og min kritik kommer ind, for i fremtiden bliver det ministeren, der alene skal komme med bud på de områder, man ønsker at indsamle viden om, og så vil man udbyde til private eller til græsrodsorganisationer eller andre at indsamle viden om det.

Men i dag har vi et uafhængigt videnscenter, der uafhængigt af ministeren kan vælge at indsamle viden.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Når man har lyttet til debatten om Videnscenter for Ligestilling i dag, må man jo sige, at det igen er lykkedes for regeringen at sætte en helt ny kraftfuld politisk dagsorden for ligestillingsdebatten, ligesom det er lykkedes den at sætte en ny kraftfuld debat om ulandsbistanden, om arbejdsmarkedet, om arbejdsmiljøet, om integrationen, om gældsafviklingen, om menneskeretligheder. Det, som bare er så ærgerligt, er, at det som sædvanlig er på en negativ baggrund, nemlig besparelser, nedlæggelser og indskrænkninger.

Vores beskedne bidrag til en mere konstruktiv tilgang er ændringsforslaget, og det, som var målet med det, var at beskytte den opgave, det er at sikre, at der er et videnskabsmæssigt grundlag for vores ligestillingsdebat, og sikre os imod, at en minister igen, som andre ministre, tilranede sig råderet over forholdsvis frie midler. For det, der er effekten i dag, er, at der ikke længere vil være noget lovmæssigt grundlag for at løse opgaven.

Dermed forsøgte vi også at beskytte midlerne mod finansministerens griskhed i forhold til kommende besparelser.

Derfor savner vi stadig væk svaret på, hvordan ministeren vil prioritere brugen af de 5 mio. kr., som er til stede til opgavens løsning, og hvorfor det er et problem, at den vigtige opgave, som ministeren anerkender at det er, er lovfæstet, for én af de gåder, der svæver i vinden, er, hvorfor ministeren ikke vil have et lovgrundlag.

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Til hr. Kamal Qureshi vil jeg sige, at i og med at hr. Kamal Qureshi er læge og også sundhedsordfører, så troede jeg faktisk, at det var noget, hr. Kamal Qureshi interesserede sig for. Fakta er altså, at forskningen er skæv, og fakta er også, at man ofte nedprioriterer kvindesygdomme i sundhedsvæsenet, men hvis hr. Kamal Qureshi og SF har en anden vurdering, må man jo give udtryk for den, når vi skal debattere det, og når der kommer oplæg på det område. Det er i hvert fald noget, jeg interesserer mig for.

Så bliver der spurgt om, hvad vi vil oprette: Jamen vi vil da ikke oprette noget. Vi har nedlagt noget, fordi vi synes, det er overflødigt, og så mener vi stadig væk, at der er behov for forskning på området, at der kan være behov for at få afdækket en lang række spørgsmål, og det er så det, de 5 mio. kr., der nu bliver overført til ligestillingsafdelingen, skal bruges til.

Til fru Mette Frederiksen, der nu taler om en skjult dagsorden, der går ud på, at kvinderne hører til derhjemme: Jeg synes simpelt hen, at det er så lavt, og det er en nedværdigelse af kvinders intelligens. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man vil være bekendt at stå og sige, at fordi vi laver nogle forslag, der giver familierne nogle muligheder, er der bare nogle dumme gæss, nogle kvinder, der vælger at gå derhjemme. Sikke et menneskesyn, og jeg vil bare sige, at det kan jeg slet ikke følge.

Til fru Anne Grete Holmsgaard vil jeg sige, at jeg er meget optaget af ligelønsspørgsmålet, men jeg tror ikke, at ligelønsstatistikken gør det alene. Derfor er vi også i ligestillingsafdelingen begyndt at forberede nogle projekter, der skal se på, hvordan lønforhandlingerne foregår, for det er også ofte dér, at der er nogle mekanismer, der gør, at kvinderne simpelt hen ikke får den samme løn som mændene. Det er så nogle af de ting, hvor vi vil prøve at gå ind og grave et spadestik dybere. Og jeg tror faktisk, at det bl.a. er på den måde, at man skal komme uligelønnen til livs.

Det samme svar vil jeg gerne give til fru Sandy Brinck.

Til fru Sophie Hæstorp Andersen vil jeg sige, at det jo ikke er meningen, at græsrodder skal indsamle og formidle viden, men de skal være med til at skabe debatten. Det mener jeg også er deres funktion, og det er derfor, de i sin tid opstod, netop fordi de mener, at der skal skabes debat om det her område. Den funktion kan man så styrke, men indsamling og formidling af viden skal selvfølgelig fortsat foregå på de høje-

re læreanstalter, Kvininfo gør det også, og som sagt kan vi købe os til analyser gennem bureauer og for den sags skyld også på udenlandske universiteter.

Til fru Margrethe Vestager: Jeg mener nu altså, at jeg har svaret på det én gang, men vi har altså ikke et program for, hvordan de her 5 mio. kr. skal bruges, og nogle af dem skal også bruges ad hoc, når der er behov for en undersøgelse osv. Jeg kan altså ikke komme det nærmere.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Debatten her har været meget ubehagelig, meget firkantet og meget rå.

Jeg synes, at ministeren puster til ilden, når hun siger, at mænd og kvinder har det frie valg, når det drejer sig om at fordele barselorloven, for det forudsætter jo rent faktisk, at man så også har muligheden for at få passet sine børn i daginstitutionerne.

Kl. 11.20

Jeg vil derfor spørge socialministeren, om det voldsomme angreb på de ordførere, der har været oppe for seriøst at diskutere ligestilling, skal forstås på den måde, at socialministeren rent faktisk vil gennemføre pladsgaranti på daginstitutionsområdet, for det synes jeg ville være en reel nytænkning fra konservativt hold, som i højere grad vil give den reelle mulighed for, at mænd og kvinder kan vælge frit.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Ministeren har efterlyst en konstruktiv opposition. Ministeren har efterlyst folk, som ville gå ind i en drøftelse af, hvad der var målene.

Med vores ændringsforslag var vi faktisk villige til at acceptere den nedskæring på området fra 10 mio. kr. til 5 mio. kr. Vi var villige til at anerkende regeringens ret til at nedlægge centre, som den ikke bryder sig om. Men vi fandt faktisk, at vi havde en fælles interesse i at beskytte den opgave, det er at sikre, at der er et videnskabsmæssigt samlet grundlag for vores ligestillingsdebat.

Vi har stadig væk ikke fået noget svar på, hvorfor det ikke er relevant for ministeren at have denne opgave lovfæstet, hvorfor det ikke er relevant for ministeren, at denne opgave varetages af uafhængige, sådan at ministeren kan beskytte sig dels mod finansministerens besparelser, dels mod beskyldninger om, at ministeren

kun skaffer den viden til veje, som er hensigtsmæssig i forhold til ministerens dagsorden og ikke i forhold til ligestillingsdebatten.

Dette er et meget diskret forsøg på faktisk at leve op til det, som vi mener er en del af forudsætningen for en politisk debat, nemlig at sikre, at der kan være videnskabsmæssigt grundlag for den.

Jeg synes, at ministeren stiller sig i en dårlig position ved at insistere på, at det er ministeren, der skal disponere uden et lovmæssigt grundlag og uden en uafhængig kontrol af, hvad det er der foregår.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hårdt presset siger ministeren, at det selvfølgelig er et problem, at kvinderne har mindre i løn end mændene.

Så siger ministeren, at det arbejdes der skam også påovre i ligestillingsafdelingen at gøre noget ved. Kunne ministeren løfte sløret for, hvad det er, man sidder og arbejder med, når man har fjernet de redskaber, der skulle kunne dokumentere, at det rent faktisk forholder sig sådan, at kvinderne får mindre i løn end mændene? Hvad sidder man og laver i den ligestillingsafdeling, når det eneste, regeringen har foretaget sig, er at fjerne det værktøj, der skal dokumentere, at kvinderne får mindre i løn end mændene? Kunne man så ikke bare lige sige det?

Nu har man jo sagt, at man lægger det over til parterne, men parterne og arbejdsgiverne især aflyste deres kønsopdelte lønstatistik i 1988, fordi vi selv lagde dokumentationen på bordet i Danfoss-sagen, hvor kvinderne førte en ligestillingsag, og arbejdsgiverne tabte med bravur. Efter den tid holdt arbejdsgiverne op med at lave en kønsopdelte lønstatistik.

Nu tror regeringen og ligestillingsministeren, at man kan opfordre parterne til at prøve, om de ikke kan finde ud af et eller andet. Det vil de selvfølgelig ikke, for så har de selv lagt løkken om halsen, så har de selv dokumenteret uligheden på lønområdet. Det er selvfølgelig derfor, at regeringens politik også på det felt her er meget hul.

Formanden:

Jeg finder anledning til at gentage, at jeg synes, der er grænse for, hvad dette lovforslag kan bære i henseende til en generel debat om alle emner vedrørende ligestilling.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt sige til ministeren, at naturligvis gør ligelønsstatistik det ikke alene. Men når ministeren så siger, at hun har planlagt at igangsætte nogle projekter i ministeriet, må jeg også sige: Det gør det heller ikke alene. Det er en kolossal opgave at løfte.

Jeg vil gerne have at vide, om ministeren betragter det som en del af en ministeropgave at holde beskæftigelsesministeren, der nu helt er forsvundet fra salen, fast på, at hvis arbejdsmarkedets parter ikke selv finder en løsning, der har en tilstrækkelig kvalitet, går ministeren ind og overruler.

Og så vil jeg godt sige, at jeg synes, ministeren brænder umådelig meget krudt af på at skælde ud på oppositionen frem for at se det som et spørgsmål om, at der er nogle af os, der synes, det er vanvittig vigtigt, at vi har en stærk ligestillingsminister, der har kraft til at sætte sig igennem i forhold til resten af regeringen.

Det er faktisk det, vi signalerer og siger til ministeren. Så lyt dog venligst til os og træd i karakter på det her. Vi har brug for i det her land at have en stærk minister, der ikke bare bliver kørt over af en beskæftigelsesminister, der ikke vil lette sig fra sædet, eller en finansminister, der kun ser kroner og øre med minusser foran, for sine øjne. ...

Kl. 11.25

Formanden:

Og så lyser den røde lampe. Det har den faktisk gjort et stykke tid.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 60 stemmer (V, DF og KF) mod 48 (S, SF, RV, EL og KRF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 130: Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om hjemmeservice og lov om individuel boligstøtte. (Frit valg af leverandør af personlig og praktisk hjælp m.v.).

Af socialministeren (Henriette Kjær).

(Fremsat 28/2 2002. Første behandling 22/3 2002. Betænkning 16/5 2002. Anden behandling 23/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 100 stemmer (V, S, DF, KE, RV (ved en fejlfafstemning) og KRF) mod 9 (SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 128: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Ansættelse til pasning af nærtstående med handicap m.v.).

Af socialministeren (Henriette Kjær).

(Fremsat 27/2 2002. Første behandling 15/3 2002. Betænkning 25/4 2002. Første del af anden behandling 2/5 2002. Tilføjelse til betænkningen 16/5 2002. Anden del af anden behandling 23/5 2002. Tillægsbetænkning 27/5 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.